

Regerend LVK-kampioen (nog minstens tot morgenavond) W-Dreej uit Venlo

in actie tijdens het LVK 2011 in Panningen. archieffoto Stefan Koopmans

'LVK is meer dan

'Liedjesconcorso haalt het slechtste boven in de beste tekstschrijvers en componisten', laat economeierslaggever Jos Bouten van deze krant ons weten. Sterker: het *Limburgs Vastelaovesleedjes Konkouer* (LVK) draagt volgens hem zelfs bij aan de ondergang van het carnavalslied. Opmerkelijk ferme taal van een jurylid dat - terecht - vindt dat kritiek mogelijk moet zijn. Zijn onderbouwing vraagt wel om een weerwoord. Want die onderbouwing is wel erg economisch: goedkoop en kort door de bocht. Het LVK is 35 jaar geleden gestart om een dam op te werpen tegen de aanzwellende stroom van Nederlandstalige carnavals-

liedjes. Die dam is nu niet meer nodig, want Nederlandstalige liedjes hoor je hier niet meer met carnaval. Dat in Venray nog niet zo lang geleden de harmonie de optocht opende met het spelen van *Het Land van Maas en Waal* is niet echt een overtuigend bewijs van het tegenovergestelde.

Door en voor het LVK zijn in de afgelopen jaren duizenden liedjes geschreven. Natuurlijk lijken veel van die nummers op elkaar. Maar is dat erg? Veel mensen zullen zich de winnaar van 2007 niet direct kunnen herinneren, maar ik durf te wedden dat diezelfde mensen het winnende liedje *Heej blief ich plekke* wel mee kunnen zingen. Net als *Deh dan, dao isse* dat in 2003 eerste werd. Onzin dus om te beweren dat de winnaars geen blijvende indruk hebben gemaakt.

Het succes van het LVK heeft bijgedragen tot het ontstaan van vele plaatselijke en regionale liedjesconcorso's. Die vormen vaak

winnend liedje'

het eerste podium voor nieuw talent. Het LVK en deze concoursen kunnen prima naast elkaar bestaan. Ze versterken elkaar zelfs. Schrijvers en componisten worden telkens weer gestimuleerd en uitgedaagd. Op welke manier het LVK dan de plaatselijke liedjes-traditie om zeep helpt, wordt niet duidelijk gemaakt.

Dat de LVK-liedjes niet over het eigen dorp of stad gaan, is logisch. Maar wat geeft dat? Ze zijn wel geschreven in het eigen dialect, en dat alleen al maakt dat de binding met dorp of stad blijft bestaan. Het gaat om het verklanken van een *vasteloavesgeveul* dat herkenbaar, universeel en origineel is. Het *lekker zunke, lekker windje, lekker waerke* kun je net zo goed voelen in Venlo als in Kerkrade, Maastricht, Kessel-Eik of om het even waar. Daarbij zorgt de halve finale elk jaar weer voor prachtige taferelen in dorpen, steden en wijken waar acties op touw worden gezet om toch vooral op de eigen

artiesten te stemmen. Ook dat mag je een versterking van de plaatselijke identiteit noemen.

Het LVK is veel meer dan het winnende liedje. Het is een van de grootste volksculturele evenementen van deze provincie, met de finale als sluitstuk van een massaal cultureel en creatief proces waar heel veel Limburgers plezier aan beleven. Een proces waarin het volk een duidelijke stem heeft en waarbij anonieme mensen kunnen uitgroeien tot provinciale sterren. De uitzending van die finale op tv, waar Jos Bouten in tegenstelling tot meer dan 300.000 Limburgers blijkbaar liever niet naar kijkt, is het meest bekeken programma van L1. Om dan te beweren dat dit concours niets aan cultureel erfgoed heeft nagelaten! Dat noem ik nou echt een 'boute(n)' bewering.

Joep Verbugt
Voorzitter stichting LVK